

Dosar nr. 2ra-1291/19

Prima instanță: Judecătoria Criuleni, sediul Central (A. Cazacliu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (N. Simciuc, V. Buhnaci, I. Cotruță)

Î N C H E I E R E

07 august 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Ala Cobăneanu
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de Societatea pe Acțiuni „Drumuri-Criuleni” și Valeriu Iurcu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Valeriu Iurcu împotriva Societății pe Acțiuni „Drumuri-Criuleni” cu privire la anularea ordinelor de sancționare și ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 20 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care au fost respinse apelurile declarate de Valeriu Iurcu și Societatea pe Acțiuni „Drumuri-Criuleni” și a fost menținută hotărârea din 31 iulie 2018 a Judecătoriei Criuleni, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 16 ianuarie 2018 Valeriu Iurcu a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Drumuri-Criuleni” cu privire la anularea ordinelor de sancționare și ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul Valeriu Iurcu a indicat că, în temeiul ordinului SA „Drumuri-Criuleni” nr. 49-c din 01 martie 2016 și contractului individual de muncă încheiat cu SA „Drumuri-Criuleni” nr. 02, a fost angajat în funcția de șef de sector Chișinău, pe o perioadă nedeterminată.

Reclamantul Valeriu Iurcu a susținut că, prin ordinul SA „Drumuri Criuleni” „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare” nr. 75 din 16 octombrie 2017, i-a fost aplicată în temeiul art. 206 alin. (1) lit. b) Codul muncii, sancțiunea disciplinară – muștrare, totodată fiind dispus ca în interiorul termenului de validitate a sancțiunii disciplinare, să nu-i fie aplicate stimulări prevăzute la art. 203 Codul muncii.

Reclamantul Valeriu Iurcu a punctat că nefiind de acord cu ordinul nominalizat, la 24 noiembrie 2017 s-a adresat cu cererea nr. 426 către pârât, prin care a solicitat anularea ordinului nr. 75 din 16 octombrie 2017 ca fiind ilegal și eliberarea copiilor demersul directorului tehnic Mihail Nistreanu, demersul colectivului de muncă, fișei postului și certificatului privind salariul, care însă nu i-au fost prezentate.

Reclamantul Valeriu Iurcu a precizat că directorul SA „Drumuri-Criuleni” urmărește demiterea lui și a altor salariați, fiindu-le propus inițial să depună cereri de demisie, iar în caz contrar au fost amenințați că vor fi demși.

Reclamantul Valeriu Iurcu a menționat că prin scrisoarea nr. 05-01/308-I din 04 decembrie 2017, directorul SA „Drumuri-Criuleni”, Tudor Macari i-a solicitat explicații în scris referitor la neexecutarea în termen a lucrărilor de reparație a parapetului de siguranță cu cablul metalic km 265+00 267+00 și a lucrărilor de strângere a gunoiului la 24 noiembrie 2017 pe a/d R-6, M-1, R-4, conform planului de lucru.

Reclamantul Valeriu Iurcu a subliniat că SA „Drumuri-Criuleni” i-a adus la cunoștință ordinul ÎS „Administrația de stat a Drumurilor” „Cu privire la penalizarea întreprinderilor rutiere” nr. 90 din 08 decembrie 2017, însă nu și contractele de antrepriză și anexele despre care se menționează în acest ordin. De altfel, pârâta nu i-a explicat relevanța actelor menționate.

Reclamantul Valeriu Iurcu a precizat că la 11 decembrie 2017, în temeiul art. 208 alin. (1) Codul muncii, a depus explicațiile înregistrate sub nr. 441-1, prin care a combătut pretenziile abateri și a solicitat încetarea persecuțiilor.

Reclamantul Valeriu Iurcu a notat că prin ordinul SA „Drumuri-Criuleni” „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare” nr. 93 din 12 decembrie 2017, i-a fost aplicată în temeiul art. 206 alin. (1) lit. c) din Codul muncii, sancțiunea disciplinară-mustrare aspră.

Reclamantul Valeriu Iurcu a învederat că drept temei pentru aplicarea sancțiunii disciplinare, pârâta a indicat demersul directorului tehnic, Mihail Nistoreanu, care nu era anexat la ordin și nici nu i-a fost eliberată o copie sau comunicat conținutul acestuia.

Reclamantul Valeriu Iurcu a indicat că cu toate că prin explicațiile nr.441-1 din 11 decembrie 2017 a combătut pretenziile încălcări, în motivarea ordinului nominalizat, s-a invocat exact aceleași pretenzi încălcări (neîndeplinirea reparației parapetului de siguranță cu cablul metalic km 265+00 267+00 și nestrângerea gunoiului la 24 noiembrie 2017 pe a/d R-6, M-1, R-4, conform planului de lucru).

Reclamantul Valeriu Iurcu a remarcat că prin ordinul SA „Drumuri-Criuleni” „Cu privire la concediere” nr. 218-c din 19 decembrie 2017, a fost dispusă concedierea sa din funcția de șef de sector Chișinău, începând cu 19 decembrie 2017, în legătură cu încălcarea repetată, pe parcursul unui an, a obligațiilor de muncă, în legătură cu aplicarea sancțiunilor disciplinare (mustrare – ordinul nr. 75 din 16 octombrie 2017; mustrare aspră – ordinul nr. 93 din 12 decembrie 2017), în temeiul art. 86 alin. (1) lit. g) Codul muncii.

Reclamantul Valeriu Iurcu consideră că din cauza relațiilor ostile apărute între el și directorul SA „Drumuri-Criuleni”, ultimul urmărește demiterea lui.

Reclamantul Valeriu Iurcu a precizat că în rezultatul privării ilegale de posibilitatea de a munci, precum și de unica sursă de venit, i-a fost cauzat prejudiciu material și moral care urmează a fi reparat de angajator. De fapt, în urma acțiunilor ilegale ale angajatorului, i-a fost cauzat stres și frustrare ca rezultat al neachitării salariului, fapt care a creat o presiune considerabilă asupra situației financiare a familiei sale, având în vedere că el este unicul întreținător al acesteia.

Reclamantul Valeriu Iurcu a solicitat anularea ordinelor nr. 75 din 16 octombrie 2017, nr. 93 din 12 decembrie 2017 și nr. 218-c din 19 decembrie 2017, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă începând cu data

concedierii sale și până la restabilirea în funcție și încasarea prejudiciului moral în mărime de 10 salarii medii.

Prin hotărârea din 31 iulie 2018 a Judecătoriei Criuleni, sediul Central, acțiunea depusă de Valeriu Iurcu, a fost admisă parțial. Au fost declarate nule ordinele SA „Drumuri-Criuleni” „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare” nr. 75 din 16 octombrie 2017 și „Cu privire la concediere” nr. 218-c din 19 decembrie 2017, ca ilegale. A fost restabilit Valeriu Iurcu în funcția de șef de sector Chișinău, începând cu data de 19 decembrie 2017. A fost încasat de la SA „Drumuri-Criuleni” în beneficiul lui Valeriu Iurcu suma de 69000 de lei, din care 59000 de lei, cu titlul de salariu pentru absența forțată de la muncă, cu deducerea din această sumă a reținerilor salariale și 10000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral. În rest, acțiunea depusă de Valeriu Iurcu în partea anulării ordinului SA „Drumuri-Criuleni” „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare” nr. 93 din 12 decembrie 2017, a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 01 august 2018 SA „Drumuri-Criuleni” a declarat apel împotriva hotărârii din 31 iulie 2018 a Judecătoriei Criuleni, sediul Central, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea hotărârii contestate în partea pretențiilor admise și emiterea în această parte a unei noi hotărâri de respingere a acestor pretenții a reclamantului Valeriu Iurcu.

La 15 august 2018 Valeriu Iurcu a declarat apel împotriva hotărârii din 31 iulie 2018 a Judecătoriei Criuleni, sediul Central, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea hotărârii contestate în partea pretențiilor respinse și emiterea în această parte a unei noi hotărâri de admitere a acestor pretenții.

Prin încheierea din 21 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Valeriu Iurcu împotriva Societății pe Acțiuni „Drumuri-Criuleni” cu privire la anularea ordinelor de sancționare și ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă și repararea prejudiciului moral, a fost ridicată de la examinare în ordine de apel și a fost restituită în prima instanță pentru emiterea unei hotărâri suplimentare în partea reparării prejudiciului moral.

Prin hotărârea suplimentară din 19 decembrie 2018 a Judecătoriei Criuleni, sediul Central, a fost respins capătul de cerere a lui Valeriu Iurcu împotriva SA „Drumuri-Criuleni” cu privire la repararea prejudiciului moral, în partea de depășește suma de 10000 de lei și până la zece salarii medii.

La 17 ianuarie 2019 Valeriu Iurcu a declarat apel împotriva hotărârii suplimentare din 19 decembrie 2018 a Judecătoriei Criuleni, sediul Central, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea hotărârii contestate și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 20 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, au fost respinse apelurile declarate de Valeriu Iurcu și SA „Drumuri-Criuleni” și au fost menținute hotărârea din 31 iulie 2018 a Judecătoriei Criuleni, sediul Central și hotărârea suplimentară din 19 decembrie 2018 a Judecătoriei Criuleni.

În consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că din conținutul ordinului nr. 75 din 16 octombrie 2017, rezultă că la baza acestuia a stat demersul directorului tehnic Mihail Nisteanu și a colectivului de muncă a sectorului Chișinău, precum și procesul-verbal nr. 1 al ședinței Comisiei de lucru din 25 august 2017, iar temeiul de fapt este situația tensionată între colectivul de muncă și șeful de sector, ceea ce duce la probleme de serviciu - îndeplinirea ordinelor cu întârziere, nepregătirea tehnicii pentru iarnă, comportament iresponsabil față de lucrătorii rutieri (f.d. 12).

Totodată, instanța de apel a precizat că demersul directorului tehnic Mihail Nistreanu are ca dată de depunere 09 octombrie 2017, însă pe acest demers lipsește data înregistrării lui la directorul SA „Drumuri Criuleni”, soluția asupra acestui demers – muștrare, fiind pusă de către director imediat, fără a fi cercetat cazul în conformitate cu cerințele legale, astfel ordinul nr. 75 constituie o reiterare a rezoluției acestuia aplicată pe demers (f.d. 79).

De asemenea, instanța de apel a învederat că în demers nu se indică concret perioada săvârșirii abaterilor disciplinare, or legea prevede termenul de o lună, astfel că nu este posibil de stabilit data comiterii abaterilor disciplinare indicate în demers, iar explicațiile făcute de către reclamantul Valeriu Iurcu, au altă referință, decât circumstanțele indicate în demers (f.d. 80).

La fel, instanța de apel a constatat și lipsa de tangență între demersul colectivului de muncă indicat în ordinul nr.75 și textul demersului, care a fost scris la 24 octombrie 2017, posterior datei emiterii ordinului nr. 75 din 16 octombrie 2017, mai mult ca atât, subalternii nu sînt persoanele care ar avea abilitatea de a aprecia calitatea muncii îndeplinite de către un superior al lor (f.d. 81).

Instanța de apel a menționat că administrația SA „Drumuri-Criuleni” nu a efectuat o anchetă de serviciu în conformitate cu art. 208 Codul muncii, prin luarea explicațiilor de la subalternii reclamantului în vederea stabilirii faptelor și a termenelor concrete, în care reclamantul a neglijat atribuțiile de serviciu.

Așadar, instanța de apel a conchis că prima instanță just a concluzionat că ordinul nr. 75 din 16 octombrie 2017 are un caracter general, fiind emis prin ignorarea prevederilor legale, motiv pentru care atrage prin sine anularea acestuia.

Cu referire la cerința reclamantului Valeriu Iurcu cu privire la anularea ordinului nr. 93 din 12 decembrie 2017, instanța de apel a reținut că la baza emiterii acestuia au stat fapte concrete de neîndeplinire a atribuțiilor de serviciu și anume: neîndeplinirea lucrărilor de reparație a parapetului de siguranță, precum și nestrângerea gunoiului la 24 noiembrie 2017.

La fel, instanța de apel a reținut că neexecutarea corespunzătoare de către reclamant a atribuțiilor de serviciu se confirmă și prin ordinul nr. 90 din 08 decembrie 2017 și scrisoarea ÎS „Administrația de Stat a Drumurilor” din 12 decembrie 2017, prin care se solicită luarea măsurilor în vederea stabilirii motivelor neîndeplinirii cerințelor privind întreținerea drumurilor publice pentru iarnă pe sectorul de drum gestionat de către reclamant, precum și penalizarea SA „Drumuri-Criuleni”.

În acest context, ținîndu-se cont de prevederile art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța de apel a considerat neîntemeiate și declarative argumentele reclamantului Valeriu Iurcu invocate și în cererea de apel cu privire la anularea ordinului nr. 93 din 12 decembrie 2017.

Prin urmare, avînd în vedere că reclamantul are doar sancțiunea disciplinară aplicată prin ordinul nr. 93 din 12 decembrie 2017, care este valabilă pe un termen de un an, instanța de apel a considerat întemeiată concluzia primei instanțe privind declararea ilegală a ordinului „Cu privire la concediere” nr. 218-c din 19 decembrie 2017 a lui Valeriu Iurcu, iar ca consecință a dispus restabilirea reclamantului în funcție cu încasarea plăților salariale pentru perioada lipsei forțate de la muncă.

În concluzie, instanța de apel a relevat că este întemeiată și pretenția reclamantului Valeriu Iurcu cu privire la încasarea prejudiciului moral, însă suma solicitată de ultimul – zece salarii medii, este una vădit exagerată, or aceasta depășește

și suma salariului pentru absența forțată de la muncă, respectiv prima instanță corect a stabilit cuantumul prejudiciului moral în mărime de 10000 lei.

La 14 mai 2019 SA „Drumuri-Criuleni” a declarat recurs împotriva deciziei din 20 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe în partea pretențiilor admise și, pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri de respingere a acțiunii depusă de Valeriu Iurcu, ca neîntemeiată.

În motivarea cererii de recurs, recurenta SA „Drumuri-Criuleni” a reiterat aceleași argumente care au fost indicate în referință și în cererea de apel, insistând asupra faptului că instanțele ierarhic inferioare nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și au interpretat în mod eronat legea.

Suplimentar, recurenta SA „Drumuri-Criuleni” a menționat că instanța de apel eronat a reținut faptul că ordinul nr. 75 din 16 octombrie 2017, a fost emis fără a fi cercetat cazul în conformitate cu cerințele legale, fiind interpretate eronat prevederile art. 208-210 din Codul muncii.

La fel, recurenta SA „Drumuri-Criuleni” a remarcat că concluziile instanțelor ierarhic inferioare sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, or după cum rezultă din ordinul nr. 75 din 16 octombrie 2017, acesta a fost emis ca rezultat al analizei demersurilor directorului tehnic Mihail Nisteanu și colectivului de muncă a sectorului Chișinău, precum și procesului-verbal nr. 1 al ședinței comisiei de lucru din 25 august 2017. De fapt, în ordinul nr. 75 din 16 octombrie 2017, sunt indicate o serie de demersuri a directorului tehnic și colectivului de muncă, însă instanțele de judecată nu le-au apreciat, dar s-au rezumat la un singur demers, căruia i-a oferit o apreciere diferită de cea descrisă de circumstanțele cauzei.

Recurenta SA „Drumuri-Criuleni” a punctat că instanța de apel a interpretat eronat prevederile art. 208-210 din Codul muncii, or în privința abaterilor disciplinare contestate, intimatul a fost interogat, au fost analizate toate circumstanțele expuse în demersurile colectivului de muncă, iar ancheta de serviciu se efectuează dacă angajatorul o consideră necesară, fiind un drept al acestuia.

Recurenta SA „Drumuri-Criuleni” a remarcat că instanța de apel nu a reflectat în decizia contestată concluziile sale în privința tuturor probelor, fiind preluate concluziile primei instanțe, astfel că nu a pătruns în esența criticilor aduse de către apelant în dezacord cu hotărârea primei instanțe. De fapt, instanța de apel a preluat raționamentele primei instanțe, deși prin probe suplimentare s-a dovedit faptul că după sesizarea colectivului de muncă din 15 august 2017, s-a dispus formarea grupului de lucru pentru analizarea circumstanțelor enunțate în demersul colectivului de muncă.

La 11 iunie 2019 Valeriu Iurcu a declarat recurs împotriva deciziei din 20 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe în partea pretențiilor respinse, precum și casarea integrală a hotărârii suplimentare a primei instanțe și pronunțarea în partea pretențiilor respinse a unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea cererii de recurs, recurentul Valeriu Iurcu a reiterat aceleași argumente care au fost indicate în cererea de chemare în judecată și cererea de apel, insistând asupra faptului că instanțele ierarhic inferioare nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și nu au examinat complet, obiectiv și sub toate aspectele litigiul dedus judecătii, fapt care atestă încălcarea dreptului său la un proces echitabil.

Totodată, recurentul Valeriu Iurcu a subliniat că ordinul nr. 93 din 12 decembrie 2017 are o motivare pur declarativă, or acesta nu se bazează pe careva acte normative sau norme interne, care se presupun că ar fi fost încălcate de el și nici pe careva circumstanțe de fapt și înscrisuri probatorii. Mai mult ca atât, dispoziția instanțelor ierarhic inferioare cu privire la încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, cu deducerea din această sumă a reținerilor salariale, este contrară prevederilor legale.

Recurentul Valeriu Iurcu a precizat că stabilirea cuantumului compensației pentru prejudiciu moral cauzat în mărime de zece salarii medii se încadrează în prevederile legale și este în măsură să-i aducă o satisfacție echitabilă.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 20 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată participanților la proces, la 09 aprilie 2019, conform informației anexate la materialele cauzei (f.d. 183), însă date confirmative despre recepționarea acestora de participanții, la materialele cauzei lipsesc.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursurile au fost declarate de SA „Drumuri-Criuleni” și Valeriu Iurcu la 14 mai 2019 și respectiv la 11 iunie 2019, cu respectarea termenului indicat la art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

La 04 iunie 2019, în adresa intimatului Valeriu Iurcu a fost expediată copia recursului declarat de SA „Drumuri-Criuleni” (f.d. 195).

La data de 05 august 2019 Valeriu Iurcu a depus referință la recursul declarat de SA „Drumuri-Criuleni”, prin care a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

La 12 iunie 2019, în adresa intimatei SA „Drumuri-Criuleni” a fost expediată copia recursului declarat de Valeriu Iurcu (f.d. 202).

La 10 iulie 2019 SA „Drumuri-Criuleni” a depus referință la recursul declarat de Valeriu Iurcu, prin care a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

Examinând temeiurile recursurilor declarate de SA „Drumuri-Criuleni” și Valeriu Iurcu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile drept inadmisibile, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că, normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Respectiv, instanța de recurs reține că, examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs, cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursurile declarate de SA „Drumuri-Criuleni” și Valeriu Iurcu, se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Subsidiar, se menționează că, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv, numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursurile declarate de SA „Drumuri-Criuleni” și Valeriu Iurcu nu rezultă că, instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO, în jurisprudența sa, a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare, depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective. Trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile, care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei hotărâre din 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1-1¹) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 Cod de procedură civilă și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Încheierea privind inadmisibilitatea recursului se plasează pe pagina web a Curții Supreme de Justiție la data emiterii și se transmite tuturor participanților la proces și reprezentanților acestora.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de SA „Drumuri-Criuleni” și Valeriu Iurcu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă și, drept urmare, sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de Societatea pe Acțiuni „Drumuri-Criuleni” și Valeriu Iurcu împotriva deciziei din 20 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Valeriu Iurcu împotriva Societății pe Acțiuni „Drumuri-Criuleni” cu privire la anularea ordinelor de sancționare și ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă și repararea prejudiciului moral.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Nina Vascan